

ПРЕЗИДЕНТ ВІДКЛИКУЄТЬСЯ ДО ПАТРІОТИЧНИХ ПОЧУВАНЬ НАСЕ- ЛЕННЯ

ВАШИНГТОН. — Президент Гувер звернувся до населення краю з закликом виявити такий патріотизм, який був у часі світової війни і перестати ховати гроші, а пустити їх в обіг.

Президент твердить, що населення перекувало якийсь \$1,300,000,000, а кожний захований долар означає зменшений кредит від 5 до 10 доларів. Зави-ну без дешового й легкого кредиту, каже прези-дент, годі вести успішну війну з депресією. І тому тепер треба кожному визискати „патріотичну на-году“ і вписатися в ряди тих, що виповили війну де-пресії.

В тій справі скликає президент до Білого Дому конференцію з різних впливових людей, щоб створити краєву організацію, яка поведе б по ці-ни краю кампанію за пущення в рух похованих на-селенням грошей.

МЕЛТОН ЗАІМЕНОВАНИЙ ПОСЛОМ ДО ВЕЛИКОЇ БРИТАНІЇ

ВАШИНГТОН. — Президент подав до публіч-ного відома, що заіменував секретаря скарбу, Андрю Мелтона, американським амбасадором до Великої Британії. Мелтон прийняв номінацію. Займе він місце амбасадора генерала Чарльза Доса.

Секретарем скарбу стане дотеперішній заступ-ник секретаря скарбу, Огден Л. Мікс.

Мелтон стояв на чолі скарбового департаменту майже 11 літ. Має тепер 77 літ, але каже, що є здоровий і добре визнається на європейських спра-вах, тому є відповідний на становище амбасадора.

ЗЛУЧЕНІ ДЕРЖАВИ ГАРАНТУЮТЬ ШАНГАЄВИ ПОМІЧ.

ВАШИНГТОН. — Департамент маринарки ві-дповідає адміралу Монгомері М. Тейлору, командан-та японської флотії Злучених Держав, щоб він по-відомив нейтральній військовій владі в міжнародній о-судку в Шангаї, що вони вразі потреби можуть висилити на 100% поміч з боку Америки.

ОБЖАЛУВАЛИ ДВОХ ВИСОКИХ МІСЬКИХ УРЯДОВИЩ.

НЬО ЙОРК. — Перед лавою присяжних суддів відповідалити за злочинство й спронеження про-центів від передачі між сторонами грошей два дис-триктові лідери Тамані Гол, котрі були зарозумі-шефами. Це є шерифи Томас Фарлі й його поперед-ник, Чарльз Коллінс.

ЗЕМЛЕТРУС У САНТІАГО.

САНТІАГО. (Куба). — Місто Сантіаго навісти-метрусу, який наніс покищо шкоди на суму \$4-000,000. З жертв у людях 12 убитих, а коло 300 ранених. Одна пята частина міста цілком знищена, а решта будинків сильно ушкоджена.

Правительство призначило \$1,000,000 на негай-ну допомогу для двох тисяч бездомних людей.

З РЕЦЕПТ НА ГОРВІКУ ДІЯНО ХОРІ МАЛО КОРИСТАЮТЬСЯ

ВАШИНГТОН. — Артур Бівен, бувший прези-дент „Американ Медикал Асоціації“, твердить, що 90% рецет, виданих лікарями на горвіку як лік, не є в акції на приписану щіль, бо тій горвіку пють як-небудь, а не як лікарство. Він каже, що з 160,000 напикотів, а не як лікарство. Він каже, що з 160,000 напикотів у Злучених Державих, найменше 80,000 не заробляють ринно більше як \$2,500, а то й далеко менше. Лікар може видати ринно 400 рецетів на го-рвіку, побираючи за кожен по \$3. Це є, каже д-р Бівен, заведлика покуса для лікаря, що так мало заробляє, щоб відкинути додатковий ринний до-дід, який висносить \$1,200.

10,000 УЧИТЕЛІВ БЕЗ ЗАЯВЛЕННЯ В ОДНІЙ ТІЛЬКИ НЬО ЙОРКУ.

НЬО ЙОРК. — В Нью Йорку є коло 10,000 учи-тельських сил з усіма можливими кваліфікаціями, котрі є без роботи. Дехто з них, як каже, ходить дуже гарно вбраний, але не має навіть нічки в ки-шені.

ДІЛІ НА СТРАХИ.

БЛЕЙДЕНБЕРГ (Норт Кароліна). — Робі-тники базовничих фабрик у Блейденбергу страйку-ють далі, бо не годяться на 10 % знижку платні, з якої й так не можна вже було вижити. Можливо, що приїде до згоди з власниками фабрик, які годяться зменшити ренту у компанійних домах і ціни на това-ри в компанійних склепах.

СЕНАТОР ДЕВІС ЗА ЗНЕСЕННЯ ПРОГІБІШІ.

ВАШИНГТОН. — Сенатор Девіс з Пенсиль-нії, бувший секретар праці, заявив, що він задуває знову калідувати, а тому хоче зсувати своє ста-новище щодо ріжних питань, а між іншими і в спра-ві прогібішів. Девіс каже, що він також був за форсування прогібішів, але за Віккершем переко-нав його, що таке форсування до нічого доброго не веде, тому є за те, щоб ту справу віддати стейтам. Особливо він є за знесення прогібішів й за дозвіл на легке вино й ліпше пиво.

ЖІНКИ ЗА ВЕЛИКУ І СИЛ- НУ АРМІЮ.

Мисис Джола Френсер Го-барт, президентка жіночої ор-ганізації „Дотер оф дн Аме-рікен Ріволюшн“, протестува-ла у Вашингтоні разом з 400 делегатками 42 ріжних жіно-чих організацій проти цього, щоб конгрес допустив до зменшення американської ар-мії й флотії. Коловину хотіли жінки лістати в свої руки ко-рсажес Колінса, котрий до-магався зчеплення з військо-вою лети 2,000 офісирів і 8,000 жовірів. Але не могли від-нести застати.

ПОЛЬСЬКИЙ КНЯЗЬ ЗНОВ У ТЮРМІ.

Польський князь Збігнев Гін-тот-Дзеваловський, який у-же сидів у тюрмі за ошука-нство й за кавешо був вируж-ний на волю, знову допустився ошуканого проступку — на 10,000 золотих, і знову пішов до холодної.

ЗА НЕДОЗВОЛЕННЯ ПОХІД 10 ДОЛЯРИВ КАРІ.

Може яких 50 хлопців ула-дили собі головинку вулицю у Вінніпегу 23 грудня похід в на-прямі до своєї комуністичної централі. Після з'ясування по-ліції, яка перевела арештованих, виходить, що І. В. Федірчук з боку походу і захоу-чує вимахувалими руками і кри-ком до засідуваних. Хлопці-скай робили так, як велів їх провідник, і співали комуні-стичні пісні. За це показав-ся Федірчука заплатити 10 до-ларів. Сини комуністів не мали дозволу на похід.

ЛІСНІ ЗЛОДІ ВБИЛИ ІШЛУ РОДИНУ.

В селі Свінвек, берестейсь-кого повіту, лисні злоді Стен-і й його брат Олександр Кра-вчук вбили сокирами ішу ро-дину Карамішеві. Павла Кар-амішеву, його жінку й двох не-стеліх дітей, а ватак підпалю-хату. Вбили їх з нічтиса за те, що Караміш сказав гаєм, що вони є злоді і по ночах кра-дуть дерево. Вбийки стали перед судом.

ЗАВІДЛИВСЯ БАЛЬКОН. З ЛЮДЬМИ.

В Холмі в одному кіні в часі вистави завівалися балкон з людьми. Ревення було 10 осіб, з того 4 особи тяжко.

ПОЗНИЧІ ПОЛІЩІ В 1931 Р.

Польща, ратуєчись перед наступом кризи та обороняю-чись господарські позиції, — зокрема становище золотого, позичила в 1931 р. за кордо-ном: срінкова позичка — 32-400,000 доларів; і рата 1-міль-ярдовий заїмковий позичка. 400 мільонів франків заїмлет на телефонічний позичку — 500-000 фунтів стерл. на судову мо-стів — 300,000 фунтів стерл. на зодову шляхів 130 мільонів до-ларів; під зоста збіка — 150 мільонів франків та безліч і-нших позичок, які поробили по-добити підприємства.

ХМАРИ СХОПИЛИ ЧОЛОВІКА.

З Буенос Айрес (Аргентина) по-мандували, що в місті Рос-ріє, в провінції Сантья де лос Ріос, є гарний погоди-з-брасів у формі стінки хмар на-д містом. Поісторична група скаржася, що хмарини човино-ва кинула ним об стінку. Не-аляція собі руху й потягав-ся. Другий прохочий ки-ду-ло об телефонічний стовп; він тяжко поранився.

КОНФЕРЕНЦІЯ В СПРАВИ ОБЕЗБЕЖЕННЯ РОЗІО- ЧАЛА ПРАЦЮ.

Під головуство бувшого ан-глійського міністра справ за-кордонних, Артура Гендерсо-на, розпочала в Женеві свою працю міжнародна конферен-ція, що прислала 232 де-легатів. Викрикта конферен-ція відбулася по львовому й без особеної доми. Тривало-во лише 2 години. А Ген-дерсон милозвучно добре про-думав і цілком оброблює промоду-завілок до держав, щоб спільно працювати над обезбеченням, бо розмір теперішнього узброєння ляга-ють великим тягаром на все людство.

ЯК ПЕРЕВОДИЛИ КОН- СКРИПЦІЮ В НОВОСЛІ- (БОРЩИНІЦІ).

Комісирі без запитування за-писували на власну руку „п-ник обичити — руси“ Бува-ли випадки, що вони приносили за випиномими аркушами. Комісирі виповнювали тільки польськери. Коли господар Олександр Сеньків заявив, що є двомаи друми і на них те-пер переводити перепис, випов-нюючи їх українською мовою, переписний комісир і його за-ступник відповіли, що вони такі дровишні аркуші мають, але українською мовою не мо-жуть їх виповнювати, бо це мо-же „халхалка“. А після того переписний комісир (Жид) за-явив, що української мови не-має; є лише мова „руська“, а українська мова — жаргон.

Комісир аркуша на Сенькова денос до поліції, будутьби Сеньків перешкоджав йому в урядуванні, бо загладяв до аркуше, а це, що він написав, то урядова тайна. Він не дав Сенькову виповнити аркуш, виповнив його по польськи, а тоді Сеньків відмовився підпису.

ГРИВА Й ХВІСТ ДОРОЖЧІ ВІД ШЛОГО КОНЯ.

Сбезцінення ріжних про-дуктів і домашньої худоби в Польщі доходять до смішної-сти. Ось одні з характерних-них прикладів, яких поведе-наслідок часом. „Зелений Штандарт“.

Вквіз селянин ла-тор до Казуліна коня на до-дому. Тому, що коня давляв двоє вісім зошитів, хотів го-сподар нести його додому. Та-гарно холосина на кінський гриви й хвості подобовало яко-мусь торговцеві золотиском і він згодовався дати селянину 12 золотих. Власник коня об-стриг коневу гриву й хвіст і продав золотиском. Коневі при-додало до ший напорог і пучетт його на чотири вітри, бо не о-пачевише тепер годувати ко-ня.

ЛІШНІ ІНФОРМАЦІЯ.

В „Женевському Господарсь-кому Рольничку“ на 1932 рік (або аркуштує Улун. Лавен-дович) в огляді внутрішньої польської політики за 1931 р. міститься з. ін. і про напівшан-ці Східної Галичини. М. ін. язиче там: „Польський уряд-був змушений вжити проти-під захист поліції частини у-країнської меншини, яка по-справу порувалась і в соїм і-ншім Женеви „Але Соме Німці пача доповодного проспаєніе на-справу армією, що висносива-польського уряду є вистарча-ючі“.

УВІЛЬНЕННЯ Д-РА БОГДА- НА МАКАРУШКИ.

В окружнім суді у Львові від-бувалася 29 грудня цікава роз-права проти д-ра Богдана Ма-карушки.

Минулого року молодий лі-кар д-р Б. Макарушка поїхав був з Канадіємом д-ром Дем-до Гаів під Львовом та нама-гався людям лікарські перевези-ти. Львівське староство покара-ло д-ра Макарушку в адміністра-ційній дорозі 14-денним ареш-том за „демонстраційне діян-ня проти зараджів владі“.

Післяудий зробив відмінок до суду. Відбулося кілька розпр-ав, а останні 29 грудня. Після про-мови адво д-ра Староського-го суд видав увільнючий при-суд.

СУД УНЕВАЖНИЙ 185 ПО- ДРУЖ.

Місцевий суд в Моравській Остраві уневажнив 185 подруж-ств. Бі особі поповіч свідчи-ли чехословачького крестеда в Коншишках, біля Моравської Острави. Цей свідчення, як ви-явилася, не має законно по-трібних кваліфікацій, щоб ви-судувати свій уряд. Згадані о-собі, до яких відноситься цей присуд, а передовсім вдови, що дістають смертну та ренту по своїх мужах, з тріво-го очікують правих наслідк-ів уневаженого подружжя.

ОТ ВАМ СВОБОДА!

Советський комісаріат ос-віти забороняє совітським артистам виїжджати за кор-дон. Своєю заборону моти-вує тим, що артисти не слухали вказівок уряду. Але правдива причина ма-буть та, що маю котрий ар-тист вертався з заграничної по-їздки назад до „краю“.

ЗІГНИЛА БАРАБОЛЯ НА ДО- ПОМОГУ БЕЗРОБІТНИМ.

Громада безробітних має від-дому місяці облагане маріс-тратський будинок в Тернопі-лі, домагаючись допомоги. На-решті дочекалася. Почали їм видавати бараболі, але тієї бараболі ніхто не хоче брати, бо... зігніла. Маргістр загрозив, що хто не візьме бараболі, нічого більше не дістане. Тому люди беруть бараболі, але бо-гато в них випразу виновити п-в місто та виснагоють. Всім таки... допомогти дають.

МОЛОТКО У ГОЛОВУ.

У Потурці (пов. Сокаль) Василь Олеса молотком на-магався бити свою жінку Сте-фанію та пасерба Тарасима. Жін-ці це й пірзав бривтву го-рою. Думає, що вона вже не-жить, тому пішов на поліційний постерунок і сказав, що сиди-у корупті та ватам чужі як-існики зі своїм хаті. Це був-хотів його жінку та пасерба. Тимчасом доповів до поліції пасерб і звинув. Олеса уся правду, О-леса арештували. Жінку відве-ли до шпиталю.

БАТЬКО УКРАЇНЦЬ, ЖІНКА „РУССКА“, А ДІТИ ПОЛІТКИ.

Соло Селань, м. Холмщини, звинув. до числств 500 душ у-країнського населення, не реву-ючи німаюх подорожних родич-ів, а востері в часі перенесу три-десять населення, записав, що рини блявочиві вськими моряни, а не до українців. Тамані очис чистета сайдом-нішніа і заявляв виробила собі на українську мову на переписку-ваннях. Були випадки, що комісир записував, бігнє У-країнським, жінку „руською“, а дітей Політками.

МОСКВА МАСОВО АРЕШТУЄ УКРАЇНЦІВ

ВСІХ АКТИВНИХ УКРАЇНСЬКИХ ДІЯЧІВ ВИСИЛА-ЮТЬ ЗА МІЖУ УКРАЇНИ. КАРАЮТЬ НАВІТЬ ТИХ, ЩО ВІРНО СЛУЖИЛИ МОСКОВСЬКИМ ЧЕ-КІСТАМ.

Львів (Західна Україна). — Українська краєва преса подає на підставі одержаних відомостей з рад-янської України, що за останні п'ять місяців на Україні арештовано та вислано або ув'язнено біля 60 тисяч українців. Для вилучення активних Ук-раїнців більшовики переводили ріжні реєстрації та „переєстрації“ активних працівників, навіть тих, що вірно служили більшовикам у московських у-рядових органах на Україні.

Коли виявлялося, що реєстрований колись був членом Центральної Ради, або належав до україн-ської армії, чи взагалі брав яку чинну участь у бо-ротьбі з московськими більшовиками, чи був ді-яльний в українському політичному, просвітном, кооперативному, видавничому й т. п. русі, то тако-го влада називала „істориоцем“ і арештувала. Ареш-тованих масово висилають за межі України, або звинять на Україні. Більшовицькими репресіям під-пав також без винку всі ті, що колись були аме-риканськими радянськими урядом і тепер широ працюва-ли в радянських органах на Україні.

Арештовано й ув'язнено та вислано за межі У-країни навіть членів тих українських ліній груп, що звинувачували проти українських національ-них груп, як наприклад, членів групи ліній соціаліст-революціонерів: М. Прага, М. Чесля, Стефана П. Христофа та інших, навіть тих, що від самого по-чатку революції стояли за угоду з більшовицьким, зберігаючи лише своє національне обличчя, як бра-ти Мазауренки. Всіх їх тепер арештовано й висла-но за межі України.

Українців арештують, не заважаючи на те, яке відповідале становище вони займають тепер в урядових московських органах на Україні, чи в са-мій комуністичній партії. Серед арештованих є ба-гато тих, що в часі процесу „Союза Визволення України“ на чолі з Бєрємовом підписували про-текти проти „контрреволюційної діяльності Со-юза“ та домагалися засудження „винуватих“ у спр-бі відірвати Україну від Москви.

ЯПОНИЯ ВІДКИНУЛА ПРОПОЗИЦІЮ ВЕЛИКИХ ДЕРЖАВ.

ТОКІО (Японія). — Міністер справ закордо-них після наради зі старішим у Японії політичним дорадником, князем Сайонджі, відповів на про-позицію Америки й Англії, піддержану Францією та Італією, що Японія не може тепер згодитися на у-становлення нейтральної смуги в Шангаї та на випроведження звідти своїх військ. Японія не може лишити там своїх підданих на опіку чужинських держав і не вірить, що Китай не переступить не-втральної смуги, коли вона була встановлена.

Прийміть міністер Йошізава заявив, що в нікому разі не можна злучувати манджурської та шангай-ської справи. В той час, як справа Манджурії є спра-вою життя чи смерті для цілої Японії, Японія в Шангаї не шукає нічого крім охорони життя сво-їх громадян та охорони торговельно-економічних інтересів.

ЗНОВУ БОМБАРДУЮТЬ ШАНГАЙ.

ШАНГАЙ (Китай). — Японська флотія та мор-ська піхота почали знову завязув бомбардування китайської частини міста, а особливо форти в гір-лі ріки Вусюн. Японські війська разом з тим поча-ли наступ проти китайської армії, що купитися доводка Шангаю.

„До Шангаю вже прибув американський кру-зляк „Гюстон“ з командуючим американською ази-ською флотією адміралом Тейлором. З кружляком прибули також торговці, що належать до ази-ської флотії. При проході мимо японських торго-вців американські кораблі обмінювали привітми, стріляючи з гармат. На „Гюстоні“ оркестра грає японські національний гімн. Полк американської піхоти також прибуває вже до міста.“

Американська флотія й війська мають завдан-ня охороняти життя американських громадян у Шангаї та в інших містах Китаю, де вони будуть загрожені. Можливо, що доведеться вислати з Ки-таю всіх американських громадян.

ГОТОВІ СТІЛЯТИ ВОРОХОБНИКІВ.

БОМБЕІ (Індія). — Влада зробила останнє по-передження індійським ворохобникам, що коли во-ни не спинять своєї акції, то поліція буде стріляти в натовпи, чого вона досі не робила, вживаючи більше лагідних способів припинення розривів.

МРЮТЬ ПО РАДЯНИ.

МОСКВА (СССР). — Радянський прем'єр-мі-ністер Молотов оголосив на всеросійському пар-тіїному конгресі п'яни нової п'ятнадцяти. Відповідно до цих планів Росія має витратити до 1933 року на розбудову своєї індустрії 150 мільярдів рублів, або 75 мільярдів доларів. Для переведення цих планів у життя більшовики потребуватимуть чужинських грошей та фавіжів.

"СВОБОДА" (LIBERTY)

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays
at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.
Owned by the Ukrainian National Association, Inc.
Edited by Editorial Committee.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J.
on March 10, 1914, under the Act of March 3, 1879.
Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103
of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

SUBSCRIPTION RATES:		ПЕРІОДИЧІСТЬ:	
Three cents a copy		Подорожнє число три центи.	
One year	\$ 7.00	Ha рік	\$ 7.00
Six months	\$ 3.75	Ha пів року	\$ 3.75
Three months	\$ 2.00	Ha три місяці	\$ 2.00
Foreign and Jersey City Rates:		В Джерсі Сіті і Заграницю:	
One year	\$10.00	Ha рік	\$10.00
Six months	\$ 5.00	Ha пів року	\$ 5.00
Three months	\$ 2.75	Ha три місяці	\$ 2.75

За оголошення редакції не відповідає.

3 Кавкази належать поштоматом лише на т. зв. Foreign Money Order.
Тел. "Свобода" 5-0488. Тел. У. Н. Соколя: Montgomery 5-1838.
Адреса: "СВОБОДА", P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

НОВІ "УГОДОВІ ТЕНДЕНЦІЇ"

Розглядаючи витинки з ріжних польсько-американських газет, які нам надіслали, ми читачі з ріжних міст, приходиться ствердити, що польська преса в Америці радіє з приводу того, що тільки одні американські українці є проти згоди з Польщею, бо в самім країні зростають у силу з кожним днем "угодові тенденції".

Угода набирає тепер для польської преси тим більше ваги тому, що ведуть її клерикальні круги. Ньюйоркські "Нови Світи" навіть цитує вже "Мету", орган митрополита Шептицького, в якій пишеться, що треба раз відступити від максимальної програми, але, або нічого, й піти шляхом політичного реалізму.

Інші польські газети присвятили головну вагу тій акції, яку веде єп. Хомишин, передаючи інтерв'ю, яке мав цей єпископ на українській Святей Вечір з редактором львівського часопису "Газета Поранна". В тім інтерв'ю єп. Хомишин признає, що кінцею нині "зерно" не склалося, себто не викликало серед поляків того враження, якого він надіявся. А коли мова про українське громадянство, говорив єп. Хомишин, то воно поставилося негативно до угодової акції і "накинудило" на єпископа. Та без огляду на те, заявив єп. Хомишин, він дає стоїть на тісним становищі, на яким станує у своїм пастирським листі, в котрім взивав до зльотності супроти Польщі та до змагання українців збудувати це сильнішу Польщу, осуджуючи притім якнайгостріше революційний рух, звернений проти Польщі. Єпископ заявив польському редактору, що він не зійде ніколи з того повзатого раз шляху, і примушати дає до своєї цілі, себто до польсько-української угоди.

Разом з тим польська преса заповіла, що місце львівського воеводи має зайняти український лиц, Дешикевич, та що дня 12 лютого має наступити в польським союми важна енципация польського уряду в справі дальшої політики супроти України.

Як бачимо, то поляки розвели саме перед закінченням Ліги Націй збору пропаганди, щобі довести, що український нарід відпадував від "саботажників", а скликали до мирного співжиття з Польщею, та що Польща шіла зустріч всім українським домаганням. А заяви, пастирські листи, ріжні інтерв'ю та угодові енципации наших клерикальних кох пішли тій польській пропаганді на руку, і то вчасі, коли Ліга Націй мала рішати справу "паціфікації".

3 ВІДЧУТУ БУВШОГО БРИТИСЬКОГО ПОСЛА
РЕНІ СМІТА.

Відчит бувшого британського посла Рені Сміта стигнуло уже два рази нову екало, сучасні, які висудили жекторів з себе розмовні питання та сподіваються, що вони будуть розмовляти як мирно до того, без військовий сили. В Рені Сміта знає, що мирні договори розмовляти тільки частину небезпечних між народніх суперечок, що богачинство та цикавого, що подання дених думок буде лише захогато для інших, що би постраждали почути його на власні уха.

Чи є стил бути "меншістю"?

Почав Рені Сміт з того, що зближає Українців до Партії Праці Британії. Перша основа симпатій то те, що міжнародні умови вважають як до меншості. Подібного меншості є в Англії Партія Праці. Нема потреби того стидатися. На думку Рені Сміта, меншість має навіть особу бути гордою на те, що вона є меншістю. В історії людства меншість значимі веде боротьбу за свободу людей. Це вже такий старий порядок світа, що то знає, чи не треба би зара, як тільки теперішній меншість здобудуть те, чого вони бажають, творити новий рух меншості для боротьби за дальші етапи людської свободи.

Українські стремління близкі Партії Праці. Бо Партія Праці вірить, що війна не розв'язує як слід ніякого питання. Світова війна мала збудувати демократичні устрої по світі та дати кожному поневоленому "народови право жити своїм державним життям, а рівночасно підлягати якомусь міжнародному тлау, котре порядковувало усіми тими ємостіями держави як одною цілістю зі спільними інтересами. Та світова війна цілком не сповнила: демократія в світі не поширилася; багато народів не дістали національної свободи; не створено справного між державного уряду, і нині бо держав далі гноблять орожан та підпалюють такі національності. Маючи такий досвід з необхідності війни роз-

Недостатні машинерії Ліги Націй.

Для полагодування кривд меншості створено після війни так звану Лігу Націй. Та хоч існує Ліга Націй, держави, старі і нові, робили далі крики "меншість", а Ліга не могла на це богато поможти. Показується, що найкраще на жабоба української "меншості" під Польщею так звану "паціфікацію". Уже півтора року тягнеться процес за українські жалоби. Факти скандальної справи добре відомі світові, головні завдання праці великого ліберального деніка "Манчестер Гардіан". Та коли справа прийшла під обради Ліги Націй, поляки сказали, що вони ведуть переговори з Українцями за умови, і Ліга рішила віджати на кінець переговорів. Як тільки, як "Манчестер Гардіан" стверджує, що на ділі ніяких дійсних переговорів не було. Тимчасом Польща далі гнобила українців. Коли тепер справа "паціфікації" приналежить знову перед Лігу, то належитого, повного й справ-

РЕНІ СМІТ

бувший посол британського парламенту, котрий тепер обближає Америку з відчитами.

ведального розгладу жалби справді тяжко. Справу звало тепер вага такої манджарської справи, з якою звязана можливість нової війни. Як може бути рішеним коли референдум справи в Японії, а кожний Японець не може тепер студіювати "паціфікації", як то мусить дати і ні думати над усправдливим японським політиком в Китаю.

Це все показує, що машинерія Ліги Націй не надається як слід для вирівнювання несправдливостей поповнених на національних меншинах. Тому зріла публична опінія в Англії старється поправити машинерію Ліги Націй у цей спосіб, щоб для справ національних меншин установити в Лізі нову, постійну комісію, яка постійно й без перерви розглядала жалоби меншин, як комісія мандатів розглядала жалоби населення мандатних територій.

Можливості невадчі.

Поправити цю машинерію не буде так легко. Будуть цю противитися ті, що користують з теперішньої нездійсненості Ліги Націй, отже Польща. Тому треба буде вперед приготувати публичну опінію,

розяснити людям потребу реформи, а це все є довга й тяжка справа. Та іншого способу на те нема, як тільки робота й робота.

В тій роботі можлива невадча, та невадчани нема що зриваються, Партія Праці мала в попереднім парламенті 280 послів, а в теперішньому це число стоїлося до п'ятидесяти. Значить, багато з праці партії зрубилося. Але партія не кидати роботи. Вона зусилку робити та думає піднести кожну розв'язану цеглу, покласти її назад на своє місце та відбудувати назад розбитий мур.

Життя не знає постійного поступу вперед. Поступ часто здержується. Тим нема чого зражатися. Про кожний невадчий треба тільки скріпляти зусилля.

Небезпеки дрібничковости.

Бесідник літчеркує це одну небезпеку, яка грозить Українцям у їх боротьбі за здійснення своїх ідеалів, а про яку існування бесідник знає з практики власної партії. Всяка "меншість", себто дрібничковості свободи група, терпить частіше через свої внутрішні недовіри, головні через те, що

звертається заботою уваги на дрібні справи, на другорядні чи треторядні ріжнці, на ріжнці між реаліями або у групованими, а затирається різкість головної мети.

Всі, що борються за свободу, мають усунути не задній план такі другорядні справи, а все держати на першому плані головної, основну справу, свободу, за яку вони боряться.

Хто борється за свободу, не має причини, зневіриватися в остаточний успіх своїх заходів. Боротьба за свободу це більша сила ніж військова, торія, насильства. Але борі за свободу повинні держати свій прапор чистим. Ми не вільно брудити його компромісами з тими, що боряться проти свободи.

Боротьба за свободу нема чого цуратися. Тільки через боротьбу за свободу народи проночуються з пристрасей несправдливості, піксті, нечестиві, та стають здібними бути свободними народами. Тільки народ, що пережив справдішню боротьбу за свободу, стає здібний бути дійсно свободним народом; народом, який і самий свободний і лийши не зробить того, чого він не хоче, щоб ішій йому робили.

Низкий культурний нарід не може обійтися без шкільного Товариства, яке є національній державі таке квітнотне державно-освітнього апарату, а в мішаний — доповнює її знебачення чи негодності в освітній роботі. — Скільки більше значення для бездержавного українського народу має "Рідна Школа" — в старому краю! Пам'ятаймо на це!

Кожний єврей, кожний доток
наш "Рідна Школа" в дар
це майбутнього завданню.
Це на вогорі увару.

Рідна Школа — наша зброя,
Рідна Школа — це наш шит,
В Рідній Школі — мій герб,
Що немовло повалить.

Гриб, що лав на річці школи,
Не пропавши гриба школи,
Вернеться, зросте він згодом
В мілоні мій народом.

А віддасть його Вараїні
Моюте те покоління,
Що у річці вміє школи
Добирати дод-во.

В. Ягрозин.

ВІДВОЙОВАНЕ МІСТО

(Історичне оповідання).

Жінка з коровою вже підій-ву серце з ваших грудей моїми шла до чагарника на краю лі-руками! Коза, та корова це не шліком була безпача. Калінінкова д-ма: —

Що з того, що я корову вилупила? Ледаві ці опришки ко-найдідуть, прийдуть другі. Треба їм грати далі.

В тій хвилі жінка почула за собою тонкий кокет. Стрівожак на озирнулася і побігла. Побігла-трох з тієї банди, що була в коршмі. Усміхнені, під-бали до неї і один спитав: —

— Помогти вам грати? Не трудіться, ми за вас зробимо се.

Один райтар підїхав до неї, другий переїхав її і, ставши поперець доріжкю, не дав корві йти далі.

— Не займайте мене! — жінка сказала. — Ти вступив з доріжки. То моя корова. Я в-шоку ротмістрів доріжку за-палити за неї.

Гаря корова, — сказав той, що стояв коза по неї. Тоді корова Школа, що і заріжимо і якой!

— Ви мові корови не рухайте! — жінка стала кричати в крайній розпучі. — Близь, впр-

е у того противника. Як то справді лівобачні козаки, то і свою корову відстану назад, може й мід.

Ось чому жінка скрикнула так радісно. Жовніри чули ті радісний крик, та вони на се не звачали. Вони гадали, що жінка в своїй розпучі вигадала таке, щобі їх напояхати і спонукати, щобі корову лишити.

— Журна баба! Що раз впа-до в наші руки, того вже нам ніхто не вдаре.

Жовніри й не озиралися. Вони мали досить клопоту з коровою, котра, значно, що саме в ці порі все верталася до стаї, раз коло разу вихапу-валася їй. Вони мусили раз ко-ло разу корову звертати, що їх дуже спиналово в поворот-них походах.

Жовніри, що тасили бочки з медом, на хвилі задержали-ся, бо коли від коршми відїхали на яких чотирьох-кроків, розовязався мотуз, яким була обмотана одна бочка. Шобі бочка не виходила, вони ста-новили, щобі бочку ліпше при-в'язати. Ротмістр бачив людь-ку, та не мав кресала. Верну-ся до коршми, щобі там людь-ку заплити. Коза бочка вже була знов прив'язана, один рай-тар заліз у сторону етелу і побачив козака, що чвалом наїжджав. Він скрикнув і й-го товариші також глумили з то-стороні. Бачі райтар при-скакали до своїх коней і вко-нали їх за уздечку. Не се сі-дали, бо не знали, який буде приказ ротмістра.

Коли ротмістр, запаливши люльку, вийшов в коршму, та-кож почув тупіт. Озираючи і пізнав, що то вороги.

— Лише п'ять, — відумав — Я маю вісім... Німа, коби-затя, що їх нема більше! Ті-п'ять, то може лиш авангард більшій сили.

Козаки були що раз ближче. Шобі не впасти в їх руки, рот-містр скочив на коня і почав-далі до своїх райтарів.

— Наші вороги! — крикнув до нього один райтар.

— Знаю! — відповів — На-ші сили поділені, бо ті з коровою ще далеко від нас. Гонім до міста!

Ротмістр потис коня і пу-стився чвалом вперед, полиша-ючи своїх райтарів на місці.

Ті три, що гнали корову, бу-ли в розпучі. Корова знов вхо-пилася їй. Вони кляли, кри-чали і тим корову це більше пошолоши. Через ту корову муси-ли задержатися ділий людь.

Як би ротмістр був ще коза-ком, то спитали би його, чи не ліпше лишити корову, шобі не спасти бочку мід. По корову можна би прийти ще раз. Та пилити не було кого, бо рот-містр вже був далеко-далеко перед ними. А козаки були що-раз ближче і ближче.

Чорт бери прокляту ко-рову, чорт бери мід! — крик-нув один райтар. — Життя до-роже.

Обернувшись і пустився до міста. За ним пішли всі його товариші. Далі райтарі мали мабуть свій коні і були з лю-дяками, отже трохи дашали-

ся позаду інших. Передовий козак, мабуть отаманом гуртка зміркував се і пустається за ними. Райтарі гнали до міста. Пе-редові райтарі вже щезли в лісі, два останні добили до міста. Козак підїхав, що в лісі сиділа більша сила воро-га. Та він не заглибив поро-га, бо налився переїматі і вхо-пити бодай одного з тих двох. Вони почули за собою тупіт ворожого коня. Один озирну-ся і раптом коня у бік. Зискав стільки, що козак хитав не знав, за котрим з обох далі гнали. В тій хвилі підїхав коні того, що даві гнав просто. Райтар впа в через голову ко-ня на землю. Та зики козак прискочив до нього, він вже знав сидів на коні.

— Стій! — крикнув козак, — бо стрілю.

Райтар знав, що вже не вте-че. Козак дуже легко мід за-стріляти його, або заруби-ти шаблею. Райтар стів у-дечку, та кін не послухав. Ра-зом з людяком гнав, нечаче він уже переїгався. Так бувше дуже часто. І найближній кін-ський жезавозди, коли га-дав, що то переїгави.

Козак вглад, що райтар втратив планованя над своїм коцем. Не було іншої ради, як райтарового коня застріляти. Козак зрівнявся з райтаром і в голову коня випалив з пі-столю. Райтар вже сокотівся, шобі не дістатися під коня.

Козак мін впа, він сидів на коні. Кін козака ще зробив пару скочів і здержави коз-ком вернувся до райтарів.

— Здайся, небоже, — козак промовив — бо вже не втечеш. Твої товариші ганебно покину-ли тебе. Ми тоби не зробимо ні-чого злого. Далі сиди того мушкет.

Райтар взяв мушкет, обер-нею прикладом до козака і подав йому.

— Тепер сидай на вочка! Гоні перед мною назад до коршми!

— А мушкетка й удечка? — райтар спитав, показуючи на застріяного коня.

— Очевидно, що шода ли-шати! Стійти і возми з со-бою.

Недіхали це три козаки. П'я-тий гнав до коршми корову і той коні, що несав бочку з ме-дом. Всі жовніри пустилися ра-зом з полоненим до коршми. По дорозі до коршми відпові-ли на питання. Говорили правду, бо знав, що як спитави на брех-ню, то його повістять. Його й-совість не гризла, козак сказав ще більше як те, про що його питали. Не потребував бачи-ся, що за доний який ротмістр скаже його, бо знав, що коз-ки до того ротмістра його вже не пустять. Совість не гризла його, що він зрадив своїх, бо він не був свій. Він служив за гроші, та тіх грошей йому, і його товаришам не виплачу-вали. Гроші він жода для рай-тарів, ротмістр жода для себе.

Його райтар мусів жити гра-бунком. Як би райтар був ді-став своєї жоду, то може так-тично не відїхав би на пи-танні козака. Кожий соість дозволяла ротмістрові не пла-

тити жоду, то совість жовні-ра дозволяла йому не вико-нувати обов'язків.

Козаки довідалися, що в Ор-шні є триста повнобличних ко-заків з наказним полковником. Решта соти з його полку роз-кинена по дальших місцевос-тах. Хоч тіх козаків присла-ла до суди Польща, то вони ко-гось то не дуже прихильно ко-ривали про ту Польщу. Кромі козаків це була рота поль-ських райтарів під ротмістром Пшідзінським. Головною за-дачею цього ротмістра є на-глядати козаків, які мийши не кується яка зрада проти Поль-щі. Як би ротмістр щось таке помітив, то повинен був зараз завітати про се отаманів най-ближчих польських військ. Як на козаків, так і на райтарів ротмістр не може покладатися.

Ті райтарі, котрі, грабуючи, не мали шаста поїхати на діл-шій річці, не дістали жоду, втратили охоту до дальшої діяльності в польському війську. Ті райтарі, котрі мали шаста, вже не потребували служити. Вони воліли спокійно жити з того, що вже награбували.

Затягати про населення Ор-шні, допоясаний відповім, що місто майже опустіло. Ті, що лишалися, просять Бога, шобі ніхто не висловився їм від тієї оку-пації, або шобі вже окупанти вилучили холегра.

Чи злодей випускають з мі-ста і чи чужих випускають? — спитав козак.

(Далі буде).

Читаючи в "Свободі" день за днем списки жертводавців у військи, як ми помагаємо Рідному Краю", приходить мовилова на думку питання: скільки це є наша еміграція, що в часі такої великої боротьби складає такі значні жертви на рідній країні? Жертви в листопаді і грудні, які вислали через Об'єднані, вказують, що український робітник свідомий свого обов'язку супроти рідного краю. Ми жертвами слід записати, що збірники на боеву акцію побились зброєю. Хоть і не можна сказати, що жертви приносять відділи ОДВУ, коли саме мають на цім нести велику боеву організацію в боротьбі з вестакі видно, що справно інтересується широким загалом еміграції. Ми не маємо, коли думаємо, що доля Рідного Краю вирішувати мирною дорогою. Громадянство зрозуміло, що з великим компромісом не можна, що Ліга Націй може бути тереном для пропаганди, де воля нашому народові не дасть, бо освободитися зможемо доперва зі зброєю в руках. Наші кооперативи в Краю протиставляють економічному гнету, Рідна Школа бореться за політизацію, а ми, спомогаючи боеву організацію, готовимось розвинути збройну силу теж зброєю.

В Америці ми навчилися, що зброю, котра хиталась перед нами, ми відмовлялись віднести ударом за удар, тримати не їли пошани, але і симпатії. З такою симпатією ми відносимось до Америки і до народів, котрі себе активно не обороняють. Тому наші наші честь казавши на стати активний опір проти нацизму, а не покладаючи на пасивний відпир і надії, що хтось нас розсудить і дасть нам волю. Тому і на нашу еміграцію мусить звертати найбільшу увагу на поміч бою організації в Краю.

Минулися Листопадові Свята, минулися і Різдвяна коляда, та це не значить, що настав час спочинку в народній роботі. Бо чи потрібна нам акція "нацифікації", щоб нас запрягти до постійної праці на допомогу нашим громадянам? "Нацифікація" продовжується, але "мирний", легальний" способом. Ми даємо право арешти, тортури і присуди смерті над безбронною нашою молоддю. То як ми спочивати? Не втомилась наша браться в Краю, не можемо ми закласти руки! Тому сміливі на віра протів свіжих масивів ляхських опришків над Лацинієм і іншими! Не сміємо мовчати тут, на вільній землі, коли нашим братам замикають уста!

В "Свободі", ч. 25, передруковано англійське резолюції з Філадельфійського протестування віна. Подібні резолюції повинні вислати кожна громада на адреси держав, а головово до "Форен Офісу" у Лондоні. В справі технічних приготувань до віні і резолюції можна ухвалити листово на адресу: Executive Committee of ODUW, P. O. Box 13, St. A. N. York, N. Y.

Г. Герман, Вільям Бері, Па.

ШЕБОЙГЕН, ВИС.

Маленькі спростування.

В часисній "Свободі", ч. 22, з 8. січня ц. р. читав я в дописі В. Галича з Смітсону, Вісконсін, що в Шебойген знаходиться 15 українських організацій, і не мають ніякої своєї організації, а дві родини відвідують своє народне і духовне життя своїми відвідинками у Млакові.

Шо не маю своєї організації, не правда, але і я не можу бути, бо тут нема стільки ро-

дин, як добродій Галич пише. Я живу тут вже 10 літ і не можу знати тих 15 родин. Знаю, що там 5 родин, і з однієї на родину жив в Комер, 4 м. від Шебойген, а друга родина не признається до України, тільки до Росії.

Отже зостає нас усього три родини. Прошу, подумайте, добр. Галич, з ким тут робити яку роботу?

З нас дві родини належать до тов. ім. І. Франка, від 103 У. Н. Союзу. Є нас 4 члени старих, а 5 молодих дітей. Третя родина належить до іншої української організації. З решти, то одні належать до своєго і організації, а за своє ім нема що їй згадувати.

Микола Брендзель,
1341 Lenz Court,
Sheboygan, Wis.

ДБАЙМО ПРО АМЕРИКАНСЬКІ ПРИЗНАННЯ.

Кожний, хто займається народною роботою, хотів би, щоб наша праця знайшла в Америці як найбільший розголос, щоб ми здедували собі чимраз більше симпатій для наших визвольних змагань, а далі, щоб мати в Америці як найбільше приятелів української штуки і культури.

От тому доводять до відомо ширшого загалу, коли ми дістаємо американське признание, особливо, коли ті признание походять від визначних американських політичних, культурних чи професійних установ, чи навіть одиниць.

З тієї причини подаю до оголошення те писмо, яке переслав на моє ім'я з нагоди виступу Клубу Українських Танцюристів на зборах "Чикаго Дентал Сосайті", а яке звучить:

CHICAGO DENTAL SOCIETY,
185 North Wabash Avenue,
CHICAGO.

January 27, 1932.
Dr. H. C. Skehar,
1658 W. Chicago Ave.,
Chicago, Illinois.

Dear Dr. Skehar:
On behalf of the Chicago Dental Society, I want to express our genuine appreciation of the participation of your organization in our recent dental meeting.

It is my opinion that the program supplied by the Ukrainian Ballet on Monday evening was one of the very best contributions and an important factor in the success of our meeting. The excellent dances and vocal numbers were exceptionally good and well received by the audience. Will you kindly express to each member of your organization the sincere thanks of the officers and members of the Chicago Dental Society.

Again thanking you and with kindest regards, I am,
Yours very truly,
Charles R. Baker,
President.

ПОЗІР! ФІЛАДЕЛФІЯ, ПА. ПОЗІР!
ТОВАРИСТВО УКРАЇНСЬКО-АМЕРИКАНСЬКИХ ГОРОЖАН
повідомляє своїх членів, що

І ВИБІР УРЯДНИКІВ НА РІК 1932.
відбувається

В НЕДІЛЮ, ДІЯ 7-ГО ЛЮТОГО (ФЕВР.) 1932 РОКУ
ОД 11-ОГО ДО 2-ГО ПОЛУДНЯ
В ЛЬОКАЛІ ТОВАРИСТВА
Простягся всіх членів явитися в означений час.

М. Дубас, секретар.

УВАГА! НЬО-ЙОРК І ОКОЛИЦІ. УВАГА!
ЗАХОДОМ КОМІТЕТУ ЗБРАЖАН В НЬО-ЙОРКУ
устроюється

ВЕЛИЧАВІЙ БАЛ
(GRAND BALL)
В СУБОТУ, ДІЯ 6-ГО ЛЮТОГО (ФЕВР.) 1932 РОКУ
В УКРАЇНСЬКОМУ РОБ. ДОМІ,
(МАНАТТАН ЛУСІМ)

68-69 EAST 4th STREET.
Початок в годині 6-ї вечір. Вступ 50 центів.
(Great Class Music — Admission 50 cts.)

Весь дохід з бала піде на допомогу будови Українського Народного Дому в Збаражі. Тому на цім балі не повинно бракувати ні одного Українця. За добру забаву ручув.

3 УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ В АМЕРИЦІ

ВУНСАКЕТ, Р. АЙ.
Ювілейне Свято "Рідної Школи"

Наша українська громада старіється завжди бути міцнішими, які не тільки про свої власні інтереси дбають, але й беруть участь у всіх загальнонаціональних проявах. Щоби бути готовими на всі, навіть несподівані поклики, я на існує вже від часу поведі в Рідний Краю "Допомоговий Комітет", зложений з М. Бардичевського, Г. Кічака, М. Чагарина і пані Кінаш. Цей комітет уже не раз доказував, як живо він відкликається на всі народні поклики. Розуміється, що громада Вунсакета не могла бути неучаючою до поклику старокраєвого Товариства "Рідна Школа". Щоби доказати ділом, як ми цинимо ті застави, що їх поклала "Рідна Школа" для національного й соціального визволення українського народу, наш "Допомоговий Комітет" подбав, що в неділю, 31. січня 1932 р., відбулося величаве ювілейне свято з нагоди 50-літньої діяльності "Рідної Школи".

Завдяки знаменитому хорі "Бояри", який вишкотив і який провадив невідомий народний робітник, о. прот. Ва. Касиків, і завдяки товариствам, українським танцюристів і В. Авраменка, свято мало не тільки цікавий, але й дуже цікавий характер. Сю небувало подію відкрив голова комітету, гр. М. Бардичевський, вказуючи короткими словами на цілі цього свята. Хор і танцюристи справилися прямо зразково. Народні одяги мерехтіли веселою в грі світлячих промінів і збільшували чар рішної штуки. На святі виголосив реферат прошений делегат "Рідної Школи", гр. Ле. Ясінчук. Були присутні гості з Менвілі і Провіденс, хоч там уже відбувся ювілей "Рідної Школи".

Це свято принесло для "Рідної Школи" і визначну матеріальну допомогу, бо по обчисленню найсиченніших вистатків — готівкою \$190, на які склалися: Запомогове Т-во "Сіт", відділ 206 У. Н. Союзу, \$100, Тов-во ім. І. Франка (давний член-добродій "Р. Ш."), відділ 241 У. Н. Союзу, \$15, Запомоговий Комітет \$75.

Чисть такай громад, що не спиєть тоді, коли час сторожати; честь і таким громадянам, що в час катастрофи безробіття — так визначно піддержують народні справи; а в першій мірі честь рухомому комітету.

Після промови сфотографовано українських учасників вистави, з окремим панно О. Гуру в українській костюмній поміщенню в Newark Evening News, символізуючи симкрасу України.

Помішувало лист пані Норми Бітінг, який звучить:

NEWARK EVENING NEWS,
215-221 Market Street,
Newark, New Jersey.
Jan. 30, 1932.

The Women of The Ukrainian Presby. Church, Newark, N. J.

Dear Friends:
When you co-operated so beautifully with the "News" in an effort to make the International Exhibit a success, you did me a personal favor, for which I sincerely thank you.

Your entire exhibit was so fine that I was overwhelmed with its beauty.

Generosity should be inscribed upon your banner, you exemplify it so beautifully.

Mrs. Teale — Editor of the Home Page — has asked me to say a special word of thanks for her.

She was so happy to have you with us.

May success attend your onward way and love and appreciation be your rewards.

Sincerely your friend,
Norma Bingham.

НЬО-АРК, Н. ДЖ.

Українські страви на виставі. Українці в Нью-Йорку за ввесь короткий невдів Іван Семуч, час свого тут побуту викладали велику рухливість, реалістичність і щедристь у народних ідеях. Останніми часами наші громадяни багато зробили в напрямі освідомлення аме-риканського загалу своєю культурою. До важливіших їх заходів треба зачислити виставу української вистави в Нью-Йоркському музею, від 19—31 січня 1932, яка викликала велике зацікавлення в цілому місті; урядження концерту 22 січня, на яким численна американська публіка була горючо захоплена українськими танцями та танками, та виставу українських справ, 28 січня 1932, про яку найкраще говорить уміщений лист редактору "Newark Evening News", Mrs. Norma Bingham.

Вистава ся відбулася в Авдіторії найбільшого тутешнього часопису "Newark Evening News", при величезній виставі зявилися жінки української преситерської церкви при допомозі і поради відомої громадянки, пані Скубової з Нью-Йорку.

На довші столах з українським накриттям можна було бачити страви, які споживали в кожній українській родині в час Різдвяних і Великодних свят. Були там: борщ, пироги, голубці, капуста, ковбаса, бабка, сирик і гарно шитими прибрані весільні кравати.

Страви мало не показати й описати, але численна публіка не могла вдержати від спокосу, щоб не покуштувати свого принадного варія і печива, з тим результатом, що наші господарки були раді, що з цілою вистави залишилися тільки столи та обриси.

При сій нагоді пані Норми Бітінг сказала гарну промову про Українців, вказуючи на їх положення, похвалюючи їх численність, культурність та заслуги перед світом. "They are wonderful people," з усенням висловилась безцінно, згадуючи і пригадуючи слухачам, що сі Українці були спасителями Європи і християнства перед азійською навалюю на протягу 1900 років своєю історією.

Після промови сфотографовано українських учасників вистави, з окремим панно О. Гуру в українській костюмній поміщенню в Newark Evening News, символізуючи симкрасу України.

Помішувало лист пані Норми Бітінг, який звучить:

NEWARK EVENING NEWS,
215-221 Market Street,
Newark, New Jersey.
Jan. 30, 1932.

The Women of The Ukrainian Presby. Church, Newark, N. J.

Dear Friends:
When you co-operated so beautifully with the "News" in an effort to make the International Exhibit a success, you did me a personal favor, for which I sincerely thank you.

Your entire exhibit was so fine that I was overwhelmed with its beauty.

Generosity should be inscribed upon your banner, you exemplify it so beautifully.

Mrs. Teale — Editor of the Home Page — has asked me to say a special word of thanks for her.

She was so happy to have you with us.

May success attend your onward way and love and appreciation be your rewards.

Sincerely your friend,
Norma Bingham.

ПАМ'ЯТАЙТЕ НА АДРЕСУ "ОБЕДНАННЯ" "ОБЕДНАННЯ" P. O. Box 122, Hudson Terminal, NEW YORK, N. Y.

ПОСМЕРТНІ ВІСТІ

Дня 2 лютого ц. р. помер до короткий невдів Іван Семуч, член 114, молодий член Діоточного Департаменту Тов. Укр. Сп. Ність і щедристь у народних ідеях. Останніми часами наші громадяни багато зробили в напрямі освідомлення аме-риканського загалу своєю культурою. До важливіших їх заходів треба зачислити виставу української вистави в Нью-Йоркському музею, від 19—31 січня 1932, яка викликала велике зацікавлення в цілому місті; урядження концерту 22 січня, на яким численна американська публіка була горючо захоплена українськими танцями та танками, та виставу українських справ, 28 січня 1932, про яку найкраще говорить уміщений лист редактору "Newark Evening News", Mrs. Norma Bingham.

Вистава ся відбулася в Авдіторії найбільшого тутешнього часопису "Newark Evening News", при величезній виставі зявилися жінки української преситерської церкви при допомозі і поради відомої громадянки, пані Скубової з Нью-Йорку.

На довші столах з українським накриттям можна було бачити страви, які споживали в кожній українській родині в час Різдвяних і Великодних свят. Були там: борщ, пироги, голубці, капуста, ковбаса, бабка, сирик і гарно шитими прибрані весільні кравати.

Страви мало не показати й описати, але численна публіка не могла вдержати від спокосу, щоб не покуштувати свого принадного варія і печива, з тим результатом, що наші господарки були раді, що з цілою вистави залишилися тільки столи та обриси.

При сій нагоді пані Норми Бітінг сказала гарну промову про Українців, вказуючи на їх положення, похвалюючи їх численність, культурність та заслуги перед світом. "They are wonderful people," з усенням висловилась безцінно, згадуючи і пригадуючи слухачам, що сі Українці були спасителями Європи і християнства перед азійською навалюю на протягу 1900 років своєю історією.

Після промови сфотографовано українських учасників вистави, з окремим панно О. Гуру в українській костюмній поміщенню в Newark Evening News, символізуючи симкрасу України.

Помішувало лист пані Норми Бітінг, який звучить:

NEWARK EVENING NEWS,
215-221 Market Street,
Newark, New Jersey.
Jan. 30, 1932.

The Women of The Ukrainian Presby. Church, Newark, N. J.

Dear Friends:
When you co-operated so beautifully with the "News" in an effort to make the International Exhibit a success, you did me a personal favor, for which I sincerely thank you.

Your entire exhibit was so fine that I was overwhelmed with its beauty.

Generosity should be inscribed upon your banner, you exemplify it so beautifully.

Mrs. Teale — Editor of the Home Page — has asked me to say a special word of thanks for her.

She was so happy to have you with us.

May success attend your onward way and love and appreciation be your rewards.

Sincerely your friend,
Norma Bingham.

A SHORT HISTORY OF UKRAINE. (Prepared by Stephen Shumeyko, LL.B.)

IVAN MAZEPPA.

After the signing of the Treaty of Andrusiv (1667) by Tsar Alexis of Russia and Poland whereby Ukraine was partitioned, conditions in Ukraine grew worse than before. As mentioned in the preceding article, that section nearest to Poland under the leadership of Hetman Peter Doroshenko revolted, but with no success. The left side of Ukraine fell to Russia and henceforth was regarded by Russia as "the province of Little Russia." Tsar Alexis inaugurated a series of "reforms" in an attempt to unify Russia, and these "reforms" placed additional burdens upon the Ukrainians. He caused many of the Cossacks to be enrolled in his troops and those who refused were sent to work in digging canals in the marshes near St. Petersburg (now Leningrad) where more than 20,000 of them died from the extreme cold climate, pestilence, and inhuman hard work.

It is true that the Cossacks still retained their organizations but they and their leaders were under the suzerainty of the Tsar. He had no mind to destroy their organizations entirely because he knew that they would furnish invaluable aid in the event of any war. Still, where any Cossack "polk" openly and flagrantly flouted his authority he did not hesitate to put down the rebellion with the most frightful measures. In one instance when the Don Cossacks refused to return to the Tsar a number of fugitives from his reforms, he dispatched a certain Prince Dolgorouky with a large army to curb the "turbulent provinces of the Don." The Prince hanged all of the principal mutineers. Of their followers one in every ten was also hanged, and all of those who were hanged were placed upon the Dnieper River, so that along the whole course of the river they might serve as an example.

At about this time appeared Ivan Mazepa. As Cresson describes him — "to have held for an instant the balance of power in the momentous struggle which fixed the supremacy of Russia among the 'Powers of the North'; to lose by narrowest chance a great place in history; to be remembered only as the hero of a romantic poem." (Byron's Mazepa), the central figure of a popular opera (Chaikovsky's "Mazepa"), — such has been the strange fate of the Cossack Hetman Mazepa!

He was born in about 1630 of Ukrainian nobility one of his ancestors having been awarded a title and lands by the Polish king Sigismund I in 1544 in reward for valuable assistance and bravery in time of war. Because of his social qualifications and education Ivan Mazepa served as a special courier to the Polish king Jan Casimir. Subsequently, about 1663, because of some trouble that he had with a powerful Polish noble and also because of his father's sudden death, Ivan left the king's service and returned to his manors. Shortly afterwards, in 1669, we hear of Mazepa being with Hetman Peter Doroshenko. His ability to forge ahead soon showed itself, as in 1687 he was elected Hetman of all the Cossacks in Ukraine.

Upon assuming the leadership of all the Cossacks of Ukraine, Mazepa quickly showed Peter I of Russia (otherwise known as Peter the Great) his caliber as a warrior. During the war between Peter I and Turkey (1695) where Mazepa displayed his reputation of a brilliant and successful military leader. It is during this war and more particularly during the siege of Azov that Peter, first learned from personal observation to appreciate the qualities and military

capabilities of his new Cossack subjects. In fact his ultimate victory was only due to the aid given him by the Cossacks. Although a brilliant leader of the Cossacks, Mazepa was not very popular among the Ukrainian people. First, because he was born of a noble blood and served the Polish king; secondly, because even as Hetman he seemed to lean to the side of the Russian nobles by helping them to increase their hold upon Ukraine. However, Mazepa was no enemy of Ukraine but on the contrary cared very much for her. During his life he instituted many building projects over all of Ukraine. The famous Academy of Kiev, as well as the "Pecherska Lavra," and other institutions became the objects of his beneficence, and they regarded him as their protector. Although he carried out many of Russia's dictates as to policy, he resented Russia's treatment of Ukraine; but since no opportunity presented itself he could not cast off the fetters.

Opportunity soon presented itself in the form of war between King Charles of Sweden and Peter of Russia. The former at the age of eighteen inherited the throne and a splendid army. Poland and Russia seeing a king so young on the throne of Sweden decided to annex some of Sweden. To their and the world's amazement Charles completely shattered the armies of both countries, especially that of Russia at Narva. During the long struggle that followed between the three countries brilliant success almost invariably attended the armies of Charles XII, and he became recognized as the military genius of his age.

After about nine years of warfare King Charles conceived the plan of attacking Russia by way of Ukraine. He negotiated with Mazepa for aid, who assured him that the moment Charles steps into Ukraine all of Ukraine will rise and help him. Thereupon Charles, counting on Mazepa's aid, invaded Russia. He was doomed for disappointment, however. Instead of the huge army of Ukrainians as Mazepa had promised, only two regiments, together with the Zaporogian Cossacks, set out to meet Charles. The vast majority of the Cossacks together with the Ukrainian civilian population did not put much faith in Mazepa and for that reason did not join him in the rebellion against Russia. Deprived of the promised help, Charles' worn-out armies were decisively defeated by Peter, and Charles, together with Mazepa, barely escaped into Turkey.

By this turn of fate Ukraine missed a splendid opportunity to become one of the leading nations of Urope, for it is not doubted that if Charles had the Ukrainian help he would have defeated Russia, and as a result thereof Ukraine would have become a free and powerful nation. Once again through dissension Ukraine lost a wonderful opportunity for freedom.

capabilities of his new Cossack subjects. In fact his ultimate victory was only due to the aid given him by the Cossacks.

Although a brilliant leader of the Cossacks, Mazepa was not very popular among the Ukrainian people. First, because he was born of a noble blood and served the Polish king; secondly, because even as Hetman he seemed to lean to the side of the Russian nobles by helping them to increase their hold upon Ukraine. However, Mazepa was no enemy of Ukraine but on the contrary cared very much for her. During his life he instituted many building projects over all of Ukraine. The famous Academy of Kiev, as well as the "Pecherska Lavra," and other institutions became the objects of his beneficence, and they regarded him as their protector. Although he carried out many of Russia's dictates as to policy, he resented Russia's treatment of Ukraine; but since no opportunity presented itself he could not cast off the fetters.

Opportunity soon presented itself in the form of war between King Charles of Sweden and Peter of Russia. The former at the age of eighteen inherited the throne and a splendid army. Poland and Russia seeing a king so young on the throne of Sweden decided to annex some of Sweden. To their and the world's amazement Charles completely shattered the armies of both countries, especially that of Russia at Narva. During the long struggle that followed between the three countries brilliant success almost invariably attended the armies of Charles XII, and he became recognized as the military genius of his age.

After about nine years of warfare King Charles conceived the plan of attacking Russia by way of Ukraine. He negotiated with Mazepa for aid, who assured him that the moment Charles steps into Ukraine all of Ukraine will rise and help him. Thereupon Charles, counting on Mazepa's aid, invaded Russia. He was doomed for disappointment, however. Instead of the huge army of Ukrainians as Mazepa had promised, only two regiments, together with the Zaporogian Cossacks, set out to meet Charles. The vast majority of the Cossacks together with the Ukrainian civilian population did not put much faith in Mazepa and for that reason did not join him in the rebellion against Russia. Deprived of the promised help, Charles' worn-out armies were decisively defeated by Peter, and Charles, together with Mazepa, barely escaped into Turkey.

By this turn of fate Ukraine missed a splendid opportunity to become one of the leading nations of Urope, for it is not doubted that if Charles had the Ukrainian help he would have defeated Russia, and as a result thereof Ukraine would have become a free and powerful nation. Once again through dissension Ukraine lost a wonderful opportunity for freedom.

Mazepa spent the rest of his days in Turkey under the Sultan's protection while Charles, through a series of extraordinary adventures, regained his throne. Mazepa died at the age of eighty, unaware of the great disaster which overcame his great enemy the Tsar at the battle of the Pruth.

(Next installment — "The Russification of Ukraine".)

Майорко Лінке має відкрити в арешті рік. Управитель арешту каже йому: — Щоб він не було скучно, може теж працювати: робити горішки з паперу, аніляти кошики, робити текстові картки, малювати на склі. Що він вибере? М. Лінке. Майорко, надумайтесь, хандинку, а кімнат каже: — Паме директор, чи не міг би я зайнятися тим арештувати каже кімнат.

Майорко, надумайтесь, хандинку, а кімнат каже: — Паме директор, чи не міг би я зайнятися тим арештувати каже кімнат.

Д-р А. Т. Кібіс

ДЕННО З МЕДИЦИНИ

РОЗДІЛ ШІСТИЙ.

Недуги, спричинені фізичними чинниками.

В цій розділі опишемо кілька таких недуг, що їх спричиняють різні зовнішні чинники або впливи на людський організм, як приміром гаряча спеку, сонніще, пошум в замкнених апаратах під водою то електрика.

1. Увяд з гарячи.

(Heat exhaustion).

Увяд з гарячи появляється при діянні високої температури або температури чи то штурну чи через сонце. Ця недуга залежить багато від підсопи і більше вона трапляється в горячих краях ніж в умерених підсопи, де вона звичайно трапляється в осіб дуже тепло одягнених або працюючих в фабриках заліз, сталі і т. п. Особи товсті є більше схильні до увяду ніж худі. Чорняк видержує теплоту більше як біла.

Найбільше вражаються на увяд з гарячи є взагалі такі люди, як селіти, такж люди, хворі на жовтуху, недуги, люди загартовані до ті, що носять заботу зовнішнього одягу, на собі, що приплюсочує тіло.

Прояви недуги. Увяд з гарячи проявляється зворотною головою, млявим або млістю та омлявкою. Шкіра покривається холодним потом, який одразу розширюється, а температура тіла звичайно падає нижче нормального. Курс такої недуги є короткий. Хворий скоро одпамятується, але жалеться на сидіння біля голови і загальне ослаблення. Тільки в деяких випадках такою увяду, недуги попадає в глибокий сон і неперитимий гине.

2. Сонячний удар.

Подібно як при увяд з гарячи, проявляється в залязці і ставдних фабриках, ділячи сонячна температура, коли чорніє є виставлений довгий час на ділянку промінь сонця. Ця недуга називається «сонячним ударом», а трапляється вона найбільше в горячих краях. Час до часу, коли літо буває дуже гаряче, стрічається і в по великих містах Америки, але найбільше в Нью Йорку та на берегах Атлантичного океану. До цієї недуги є нахильні особливо чорноколі.

Прояви недуги. Сонячний удар звичайно, звичайно болем і зворотною головою, млявостю, сиравою і загальним ослабленням. Часом недуги відзначає болі в жовуду та

забогато не-ослабляють серця.

Щоб охоронити від недуг з гарячи, треба уникати надмірного вживання алкогольних напоїв, надмірного вживання, затиску однієї та не виставляти на ділянку високої температури.

3. Недуга водних нуртів.

(Caisson disease; Divers' paralysis).

Це недуга, що па не занепадають люди, працюючі на дні озера, моря, або глибоких ріг, в спеціальних одягах, зроблених для ухилення пошуму чоловіка під водою. Ця недуга появляється звичайно по пів години або годині від хвилі, коли нурт скочив з себе однієї, в якій працював під водою. А повстає вона через бабучки азоту, виділеного з крові чоловіка, що перешли тиснення людського тіла з причини залязлого тиснення в повітрі в нуртському одязі. Отож, коли такі нурти по скоченні на поверхню одягу виставляють звичайне тиснення в повітрі, азот, що в крові, перенісся був з великої скляності до тканин або клітин тіла, починає знову думитися з крові і в тім сні нурт попадає в ту спеціальну недугу.

Прояви недуги. Виступають як біль голови, звороти й омлявості. І це є переходом. Але часом недуга приймає гостру форму. Недуги відзначає сильні болі, особливо в ногах та в утробі; попадає скоро в параліч, що захоплює ноги і черво, а часом недуги ригає. В найтяжчих випадках недуги відзначає тиснення в грудях і сечас гине від удару серця. В легких випадках хворий приходить до здоров'я. Параліч уступає на протязі кількох днів або тільки поступово, залежно від сили недуги. Люди старші, понад 50 літ віком, а також люди слабші на серце не повинні братися до нуртського діла.

Лікування цієї недуги вимагає лікарсько-технічної операції, яка полягає в тім, щоб при допомозі відводної машини управління тиснення в грудях на людське тіло і так поволи зрівноважити функції організму.

(Дальше буде).

— Що з тобою? Ти виглядаєш такій перемучений! — Так, бо я замало сплю. Все, коли моя жінка почує який таракан чи шестет, будить мене, бо боїться, що то можуть бути бандити. — Так бандити не роблять таракоту. — Це їй сказав і тепер, вона на бачить мене раз-у-раз, бо каже, що як не чує нічого шестета, то боїться, що певно до нас закрадаються бандити.

PRESS REPORTS ON UKRAINE AND UKRAINIANS.

AM-UKRAINIAN AMATEUR CLUB GAVE PLAY AT CITY HALL.

The American-Ukrainian Amateur Club presented "That's One on Bill," a youthful comedy in three acts, on Saturday night at the city hall. The comedy was a smashing success and it kept the audience in an uproar as scene after scene of humorous incidents were unfolded by the clever, young actors. "That's One on Bill" is the second play during this season by the Amateur Club.

The plot of the story is built around Uncle Jimmie, a wealthy young bachelor, and Bill, his nephew. Uncle Jimmie wanted Bill to marry a sweet and quiet girl and he promised to give Bill a part of his fortune as a marriage gift. Uncle Jimmie was also interested in Bill's friend, Battling Bennie Bozo, and he promised Bennie a large sum of money if he (Bennie) remained unmarried. Bill, however, was a faststepping young man, who would have nothing to do with sweet, quiet girls. He fell deeply in love with his sister's friend, Patricia, who was posing as a famous movie actress. From this point on, the comedy was in earnest, with everybody working against Bill, trying to get the high-flying ideas out of his head.

Ned Collins, played by "Mike" Pitrosky, kept the audience on the edges of its seats with his "wiseracts" about food and sleep and with stories about his frog-hunting experiences. Rosie, the Dutch maid, played by Miss Shupe, was a superb piece of work. Miss Shupe's Dutch dialect and her tangling up of words kept the crowd roaring. Frank Leck, as Battling Bennie Bozo, was a real pugilist, who was not afraid of anything, but love. Anna Drostok, as Mrs. Haily; Miss Mariack, as Mab Al-

len, and Stephen Ritrosky, as Harry Dover, did a fine job of arbitrating and keeping the players from committing rash deeds.

The honors of the evening were carried off by John Karic, as Bill, and John Ritrosky, as Uncle Jimmie. Bill and Uncle Jimmie were at odds all evening over Patricia, but the old-fashioned Uncle Jimmie, with his experience in the art of love-making, triumphed over the dashing, fact-working and handsome Bill. "Lil, played by Miss Karic, and Miss Ritrosky, as Patricia, Miss supported Bill and Uncle Jimmie and brought the end of the comedy in a surprising manner.

The audience applauded the actors for about five minutes, a fitting tribute to their successful efforts. The club plans to continue its work and will present another play at the city hall in the near future.

The stage presentation was followed by a dance, with music furnished by Worth Isenhardt and his orchestra.

The proceeds of the affair are to be turned over to the Ukrainian Greek-Catholic church, located on South Second Street.

Father Zoldick, of this church, was the organizer of the Ukrainian-American Amateur Club, which he directs. He is at present directing a Ukrainian play, which will be given in February.

This play will portray the life and the customs of the Ukrainian people in Europe. It will be presented in the Ukrainian language and given by the senior members of the church.

(Hudson Daily Star, Monday, February 1, 1932)

STUDENTS GIVE PLAYS.

Two plays were presented Sunday evening by students of the Ukrainian National School at the Polish-American Hall. The plays were "Basil, the Or-

phan" and "Taras and the Lamps." Musical selections were offered by a chorus of 100 voices.

(Sommerset Messenger-Gazette, Tuesday, January 26, 1932).

ЯК МИ ПОМАГАЄМО РІДНОМУ КРАЄВІ.

КЛІВЛЕНД, О.
На Рідний Край.

На весільній заставі в Михайла Василюшина молоді відомалися від зборів для себе. Тоді забрав голос Н. З. і закликав збірників гостей, щоб вони заборили жетони на народні ціли.

Сам молодий зложив \$2 і він показав примір для дружин. Жетердовали були такі: М. Василюшин \$2; пр. \$1: П. Коваль, М. Задерешний, Т. Кальмук, М. Вербеский, Н. Хмара; по 50 шт.: М. Палебанська, П. Кухаричин, І. Гаврилик, І. Сушко. Разом \$9.00.

Гроші вилано через Обеднання до краю.

Микола Задерешний.

ВИЛИНГ, В. В.
На Рідну Школу.

З нагоди 25-літнього ювілею відзначення в панстві Петра і Марії Вітенко зложили чесні гості для Рідної Школи в сумі \$10.50. Жетерували: по \$1 дол.: П. Вітенко, М. Дуткевич, А. Корут, В. Корут; по 50 шт.: о. О. Ковальський, О. Совак, І. Рафра, Т. Тихоневич, П. Солеський, П. Кабала, А. Канюк; по 25 шт.: Г. Купало, А. Білш, І. Шелева, К. Кордик, К. Чайковська, А. Сеня, К. Білш, М. Мазур, К. Корюшняк, Т. Міналка, А. Барановська й А. Пала.

Гроші вилано до краю через Обеднання.

В межах Рідної Школи панству Вітенкам бажемо, щоб ділячки ще й заложе веселія справляти.

Мих. Дуткевич.

СЕН ЛІС, МО.
На Рідну Школу.

На рідняній заставі у грім Петра і Теклі Лєсів гості не забули й про Рідну Школу. На залик грім Івана Добромільського склали далі: по \$1 дол.: А. Громоцька, о. П. Корсуновський, М. Добромільський, К. Люпинця, П. Лєсів, І. Добромільський; по 50 шт.: І. Буш, Т. Гартів, В. Кокорудз, І. Т. Класна. Разом \$8.00, які вилано на Рідну Школу через Обеднання.

Прот. о. П. Корсуновський.

ПРОСБА ЛЮДИНИХ ПЕКАРІВ У ЙОНКЕРС.

Минулого тижня відбулися збори Міжнародної Юні, люна ч. 144, в Мангтан Гол, на Мейн стр., Йонкерс, Н. Я. Годолюю чл. Юні є С. Боровський. Між іншими справами уважено вважати з просбою до всіх господарів славянського походження, щоб не купували іншого хліба, лише з київним значком. Підписаний Комітет, виконуючи, уважав закладати збори, просбу, яку славянські господарі: Купуйте хліб лише з значком Міжнародної Юні, люна ч. 144. Цей хліб є смачний, випишаний санітарно в місті Йонкерс і головним славянським пекарями. Через те ви даєте спосіб до життя своїм, а не чужим, за що складаємо закладаючи щиро подяку. — С. Боровський, пресд.; В. Бокшич, секр.; В. Ковальський, І. Страсер, М. Зелінка. (Огол.)

Обленшусь блъ
Помогаємо вершити економічні ділячки і бачи вільно факт ділячки
ПЕАН-ЕКСПЕЛЕР

ПЕАН-ЕКСПЕЛЕР

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

ПОШУКУЄТЬСЯ середній розмовної старої ділячки або бездітної вдови до чесного розробленого бізнесу, з малою готівкою. Пишть до W. D. W. P. O. Box 346, Jersey City, N. J.

ФАРМА В ЗАМІНІ ЗА ДІМ В МІСТІ.

76 акрів землі, вартість \$6,000, для 8 кімнат і двох обшарів будинку на 12 акрах, зорані в полі і в оази, в добрій рухомій дорозі, частина землі по кіла, готове до тракти, з великим садом, 6 штук факатів худоби і 2 коні і всі фермерські знаряддя. Мисність дуже добра для літників, мисників і селян. Виснах з причин браку робітників на 29-ти будинках зорані в полі. — Б. Д. 2, Canalvoort, N. Y.

Д-р П. Я. МИХАЛЕНКО
Укр. Лікар-Хірург
1718 West 54th Avenue,
PHILADELPHIA, PA.

Урахові години: від 9 до 12 ранку і до 5 вечора, 1-7 до 9 вечора.
Telephone: "Nederland" 9520.

Роботи: Мис 5720.
О. Е. МАЛІСЬКУ,
УКРАЇНСЬКИЙ АДВОКАТ
512 Society for Savings Building,
1115 CLYDE AVE., PHILADELPHIA, PA.

Вечером: 2732 West 14th Street.
Phone: Prospect 7597.

Д-р ЮРИЙ АНРЕЙКО
УКРАЇНСЬКИЙ ЛІКАР-ХІРУРГ І АКУШЕР
153 AVENUE B,
NEW YORK, N. Y.
(Мис 9: 10. 32.)

Tel. ALCONQUIN 4-6525.
Урахові години: рано від 10 до 11, ввечір від 6 до 8, а в невіді міста уввечір.

666
ПЛИН-ПЛАСТИЛИ-МАСЬ
666 плин або пластили, укняні в укрині, або 666 мась, мась, ступовий плин, правдильно лікувати на проту.

Handwritten address: 1115 CLYDE AVE., PHILADELPHIA, PA.

ПЕТРО ЯРМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
ЗАМІНЯЄ ПОГРЕБНИКА
В БРОУК, БРОУК, NEW YORK, I. ОГОЛОШУ
Tel. 1-666-6-2545
NEW YORK CITY

Tel. Yonkers 3092.
Панство і мис свід до СВОГО

ІВАН ДУДІНСЬКИЙ
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
44 WASHINGTON STREET,
YONKERS, N. Y.

В разі неспівзвучності укрині, до мис і фак обшару бачи сонісню. — Обшару в день 1 ввечір. Автомобілі до мису на ескі оази.

В разі неспівзвучності укрині, до мис і фак обшару бачи сонісню. — Обшару в день 1 ввечір. Автомобілі до мису на ескі оази.

В разі неспівзвучності укрині, до мис і фак обшару бачи сонісню. — Обшару в день 1 ввечір. Автомобілі до мису на ескі оази.

В разі неспівзвучності укрині, до мис і фак обшару бачи сонісню. — Обшару в день 1 ввечір. Автомобілі до мису на ескі оази.

В разі неспівзвучності укрині, до мис і фак обшару бачи сонісню. — Обшару в день 1 ввечір. Автомобілі до мису на ескі оази.

В разі неспівзвучності укрині, до мис і фак обшару бачи сонісню. — Обшару в день 1 ввечір. Автомобілі до мису на ескі оази.

ТАРЗАН І ДОРОГОЦІННОСТІ З МІСТА ОПАР.

56.

56.

56.

56.

56.

56.

56.

56.

56.

56.

56.

56.

56.

56.

56.

56.

56.

56.

56.

56.

56.

56.

56.

56.

56.

56.

56.

56.

56.

56.